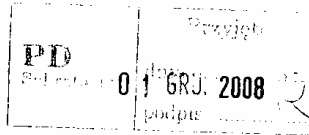

5300227 33 Kraków, dnia 27 listopada 2008 r.

reprezentowana przez:

doradcę podatkowego – [REDACTED]
nr wpisu na listę doradców podatkowych: [REDACTED]

adres do doreczeń:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Prezydent Miasta Krakowa
Plac Wszystkich Świętych 3-4
31-004 Kraków

**WNIOSEK O UDZIELENIE PISEMNEJ INTERPRETACJI PRZEPISÓW PRAWA
PODATKOWEGO (INDYWIDUALNEJ INTERPRETACJI)**

Na podstawie art. 14j § 1 w związku z art. 14b §1 oraz art. 14b § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa¹, w imieniu [REDACTED] (dalej jako: „Spółka”), wnoszę o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego (interpretacji indywidualnej), tj. przepisów:

- § 1 pkt 1 lit. b oraz § 1 pkt 2 lit. d Uchwały Nr XXXIII/279/03 Rady Miasta Krakowa z dnia 3 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości stawek podatku od

¹ Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, ze zm.

✓

nieruchomości w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych² (w odniesieniu do 2004 r.):

- § 1 pkt 1 lit. b oraz § 1 pkt 2 lit. d Uchwały Nr LXVI/615/04 Rady Miasta Krakowa z dnia 1 grudnia 2004 r. w sprawie wysokości stawek podatku od nieruchomości w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 5 ust. 3 Ustawy o PiOL (w odniesieniu do 2005 r.);
- § 1 pkt 1 lit. b oraz § 1 pkt 2 lit. d Uchwały Nr XCIV/957/05 Rady Miasta Krakowa z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości (dalej jako: „Uchwała z 2005 r.”) w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 5 ust. 3 Ustawy o PiOL (w odniesieniu do 2006 r.);
- § 1 pkt 1 lit. b oraz § 1 pkt 2 lit. d Uchwały Nr CXIX/1273/06 Rady Miasta Krakowa z dnia 25 października 2006 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 5 ust. 3 Ustawy o PiOL (w odniesieniu do 2007 r.).

(dalej łącznie jako „Uchwały”).

1. STAN FAKTYCZNY

Na mocy uchwały z dnia 28 marca 2008 r., w trybie art. 492 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych³, dokonano połączenia spółki [REDAKTOWANE] (dalej jako: „Spółka Przejmowana”) ze spółką [REDAKTOWANE] (dalej jako: „Spółka Przejmująca”), poprzez przeniesienie całego majątku Spółki Przejmowanej na Spółkę Przejmującą. Zgodnie z art. 494 § 1 KSH, Spółka Przejmująca wstąpiła z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki Spółki Przejmowanej.

Następnie, na mocy uchwały z dnia 28 lipca 2008 r. nastąpiło przekształcenie Spółki Przejmującej, w rezultacie czego powstała Spółka, będąca następcą prawnym Spółki Przejmującej.

Spółka Przejmowana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (a więc również w latach w latach 2004-2007) zajmowała się produkcją między innymi:

- kabli i przewodów elektroenergetycznych,
- instalacyjnych przewodów do układania na stałe,
- przewodów grzejnych,

² Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm., dalej jako: „Ustawa o PiOL”.

³ Dz.U. z 2000 r. Nr 94, poz. 1037 ze zm., dalej jako: „KSH”.

- przewodów nawojowych emaliowanych,
- przewodów gołych, kabli niskich napięć (do 1 kV),
- kabli średnich napięć (do 36 kV), kabli wysokich napięć (powyżej 36 kV) oraz zestawów montażowych,
- kabli telekomunikacyjnych

(dalej jako: „kable i przewody”).

Kable i przewody były produkowane na potrzeby branży budowlanej. Powyższe produkty były wykorzystywane m.in. do tworzenia stałych instalacji elektrycznych w obiektach budowlanych.

W latach 2004-2007 Spółka Przejmowana opłacała na rzecz Prezydenta Miasta Krakowa podatek od nieruchomości od gruntów i budynków lub ich części według stawek właściwych dla gruntów i budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Rada Miasta Krakowa, na podstawie art. 5 ust. 2 oraz art. 5 ust. 3 ustawy o PiOL, w latach 2003-2006 wydała Uchwały, na mocy których wprowadziła odrębne roczne stawki podatku od nieruchomości, obowiązujące odpowiednio w latach 2004-2007:

- od gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie piekarnictwa, cukiernictwa, rzeźnictwa oraz produkcji materiałów budowlanych – w wysokości:
 - 0,31 zł od 1 m² powierzchni w roku 2004;
 - 0,33 zł od 1 m² powierzchni w roku 2005;
 - 0,34 zł od 1 m² powierzchni w latach 2006 i 2007

oraz

- od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie piekarnictwa, cukiernictwa, rzeźnictwa oraz produkcji materiałów budowlanych – w wysokości:
 - 8,71 zł od 1 m² powierzchni użytkowej w roku 2004;
 - 8,99 zł od 1 m² powierzchni użytkowej w roku 2005;
 - 9,22 zł od 1 m² powierzchni użytkowej w roku 2006;
 - 9,30 zł od 1 m² powierzchni użytkowej w roku 2007

- dalej jako: „stawki odrębne”.

2. PYTANIE SPÓŁKI

Mając na względzie wskazany powyżej zaistniały stan faktyczny sprawy, na podstawie art. 14j § 1 Ordynacji podatkowej, Spółka zwraca się z pytaniem:

Czy produkcja przez Spółkę Przejmowaną kabli i przewodów wykorzystywanych w budownictwie była produkcją materiałów budowlanych w rozumieniu przepisów § 1 pkt 1 lit. b oraz § 1 pkt 2 lit. d Uchwał, w związku z czym Spółce Przejmowanej, przysługiwało w latach 2004-2007 uprawnienie do zastosowania odrębnych stawek podatku od nieruchomości od gruntów, budynków lub ich części (według stawek wskazanych w § 1 pkt 1 lit. b oraz w § 1 pkt 2 lit. d odpowiednich Uchwał), z tytułu zajęcia tych nieruchomości na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie produkcji materiałów budowlanych?

3. STANOWISKO SPÓŁKI

W ocenie Spółki, produkcja kabli i przewodów wykorzystywanych w budownictwie dokonywana przez Spółkę Przejmowaną w latach 2004-2007 była produkcją materiałów budowlanych w rozumieniu przepisów § 1 pkt 1 lit. b oraz § 1 pkt 2 lit. d Uchwał i w rezultacie Spółka Przejmowana, tj. poprzednik prawny Spółki, była uprawniona do zastosowania w latach 2004-2007 wskazanych w Uchwałach stawek podatku od nieruchomości dla nieruchomości zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie produkcji materiałów budowlanych.

3.1. Stan prawny

Zgodnie z art. 5 ust. 1 Ustawy o PiOL, do kompetencji rady gminy należy określenie, w drodze uchwały, stawek podatku od nieruchomości. Przepis ten wskazuje maksymalne stawki roczne podatku od nieruchomości w odniesieniu do poszczególnych rodzajów nieruchomości (tj. gruntów, budynków lub ich części, a także budowli). Jednocześnie, na mocy art. 5 ust. 2 oraz art. 5 ust. 3 Ustawy o PiOL, radom gmin przyznano uprawnienie do różnicowania wysokości stawek podatku od nieruchomości dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności:

- lokalizację, rodzaj prowadzonej nieruchomości, rodzaj zabudowy, przeznaczenie i sposób wykorzystania gruntów (w odniesieniu do gruntów);
- lokalizację, sposób wykorzystywania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków (w odniesieniu do budynków).

Rada Miasta Krakowa w okresie, którego dotyczy wniosek Spółki, skorzystała z ustawowego upoważnienia i wydała Uchwały, w których określiła odrębne stawki podatku od nieruchomości dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania tym podatkiem.

Brzmienie przepisów wprowadzających stawki podatku od nieruchomości zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie produkcji materiałów budowlanych było analogiczne we wszystkich latach objętych zakresem niniejszego wniosku.

Zgodnie z § 1 pkt 1 lit. b Uchwał:

„Stawki podatku od nieruchomości wynoszą rocznie:

1) od gruntów:

(...)

b) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie piekarnictwa, cukiernictwa, rzeźnictwa, **produkcji materiałów budowlanych**”:

- 0,31 zł od 1 m² powierzchni w roku 2004;
- 0,33 zł od 1 m² powierzchni w roku 2005;
- 0,34 zł od 1 m² powierzchni w latach 2006 i 2007

Zgodnie natomiast z § 1 pkt 2 lit. d Uchwał:

„Stawki podatku od nieruchomości wynoszą rocznie:

1) od budynków lub ich części:

(...)

d) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie piekarnictwa, cukiernictwa, rzeźnictwa, **produkcji materiałów budowlanych**”:

- 8,71 zł od 1 m² powierzchni użytkowej w roku 2004;
- 8,99 zł od 1 m² powierzchni użytkowej w roku 2005;
- 9,22 zł od 1 m² powierzchni użytkowej w roku 2006;
- 9,30 zł od 1 m² powierzchni użytkowej w roku 2007.

W związku z powyższym, możliwość zastosowania przez podatnika odrębnej stawki podatku od nieruchomości uzależniona jest od kwalifikacji danych nieruchomości, jako zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie produkcji materiałów budowlanych.

W ocenie Spółki, kable i przewody, których produkcją zajmowała się w ramach prowadzonej działalności Spółka Przejmowana, winny być zaklasyfikowane jako materiały budowlane i w związku z powyższym, Spółka Przejmowana była uprawniona do zastosowania odrębnej stawki podatku dla nieruchomości zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie produkcji materiałów budowlanych.

3.2. Wykładnia terminu materiały budowlane w odniesieniu do kabli i przewodów

Uchwały na podstawie których wprowadzono odrębne stawki podatku dla nieruchomości „zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie produkcji materiałów budowlanych”, nie wprowadziły legalnej definicji „materiałów budowlanych”. W powyższych Uchwałach nie ma również żadnych wskazówek jak należy rozumieć powyższy termin.

W związku z powyższym, zgodnie z regułami wykładni prawa podatkowego, w celu zdefiniowania pojęcia materiałów budowlanych należy odwołać się do wykładni językowej powyższego terminu.

W celu dokonania wykładni językowej pojęcia „materiałów budowlanych” należy zatem odwołać się do:

- znaczenia powyższego terminu w innych aktach prawnych z gałęzi prawa podatkowego,
- znaczenia terminu „materiały budowlane” w innych aktach prawnych, w tym przede wszystkim w przepisach należących do systemu prawa budowlanego, mających szczególne znaczenie, jeżeli chodzi o interpretację pojęć użytych w Ustawie o PiOL.

A) Znaczenie pojęcia materiały budowlane w innych aktach prawnych z gałęzi prawa podatkowego

Mając na uwadze fakt, że przedmiotowa wykładnia pojęcia materiały budowlane prowadzona jest w celu określenia prawidłowej wysokości zobowiązania podatkowego, szczególne znaczenie należy przypisać znaczeniu terminu materiały budowlane jakie określone jest w przepisach należących do systemu prawa podatkowego.

Spółka podkreśla, iż Ustawa o PiOL, podobnie jak Uchwały, nie przewidziała legalnej definicji pojęcia materiałów budowlanych, w konsekwencji, uzasadnione jest powołanie się na znaczenie powyższego terminu w innych aktach prawa podatkowego.

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy o zwrocie osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym⁴:

*„Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz **materiałów budowlanych** uwzględniający materiały budowlane, które do dnia 30 kwietnia 2004 r. były opodatkowane stawką podatku od towarów i usług w wysokości 7 %, a od dnia 1 maja 2004 r. są opodatkowane podatkiem VAT.”* (wyróżnienie Spółki).

⁴Dz. U. Nr 177, poz. 1468

Wydane na podstawie powyższej ustawy Obwieszczenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 30 grudnia 2005 r. zawiera **wykaz materiałów budowlanych**, które do dnia 30 kwietnia 2004 r. były opodatkowane stawką podatku od towarów i usług w wysokości 7%, a od dnia 1 maja 2004 r. są opodatkowane podatkiem VAT⁵.

Wśród materiałów budowlanych wymienionych w załączniku do omawianego Obwieszczenia Ministra Transportu znajdują się m.in.:

- **przewody elektryczne** wyposażone w złączki, na napięcie większe niż 80 V, a mniejsze lub równe 1.000 V - **przewody elektroenergetyczne** do układania na stałe,
- **przewody elektryczne** wyposażone w złączki na napięcie większe niż 80 V, a mniejsze lub równe 1.000V - **kable elektroenergetyczne** z żyłami miedzianymi,
- **przewody elektryczne** niewyposażone w złączki, na napięcie równe 1.000 V, o średnicy pojedynczego przewodu większej niż 0,51 mm - **przewody elektroenergetyczne** do układania na stałe,
- **przewody elektryczne** niewyposażone w złączki, na napięcie równe 1.000 V, o średnicy pojedynczego przewodu większej niż 0,51 mm - **kable elektroenergetyczne** z żyłami miedzianymi,
- **przewody elektryczne**, niewyposażone w złączki, na napięcie równe 1.000 V, o średnicy pojedynczego przewodu większej niż 0,51 mm - **kable elektroenergetyczne** z żyłami aluminiowymi,
- **przewody elektryczne** niewyposażone w złączki na napięcie większe niż 80 V, a mniejsze niż 1.000V, o średnicy pojedynczego przewodu większej niż 0,51 mm - **kable elektroenergetyczne** z żyłami miedzianymi,
- **przewody elektryczne**, do napięć powyżej 1.000 V,

Powyższe elementy podlegały produkcji w Spółce Przejmowanej w okresie objętym niniejszym wnioskiem o wydanie interpretacji. W konsekwencji należy uznać, że w świetle tych aktów prawnych, w analizowanym okresie w Spółce Przejmowanej produkowane były materiały budowlane.

B) Znaczenie pojęcia materiały budowlane w innych aktach prawnych

Spółka zwraca również uwagę na definicję obiektu budowlanego wprowadzoną na podstawie Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych⁶, zgodnie z którą:

„Przez obiekty budowlane rozumie się konstrukcje połączone z gruntem w sposób trwały, wykonane z materiałów budowlanych i elementów składowych, będące wynikiem prac budowlanych” (podkreślenie Spółki).

⁵ Dz. Urz. MTiB Nr 1, poz. 1, dalej jako: „Obwieszczenie Ministra Transportu”.

⁶ Dz. U. z 1999 r., Nr 112, poz. 1316 ze zm., zwana dalej „PKOB”.

Z powyższej definicji wynika zatem, iż materiały budowlane to elementy z których wykonane są obiekty budowlane.

Kable i przewody niewątpliwie stanowią element, z którego wykonywane są obiekty budowlane – wynika to zarówno z praktyki (co zostało potwierdzone m.in. przez opinie techniczne dołączone do niniejszego wniosku) jak również ze specjalistycznych aktów prawnych (omawianych poniżej), stanowiących element systemu prawa budowlanego. Spółka podkreśla, iż Ustawa o PiOL wielokrotnie odwołuje się do przepisów prawa budowlanego, w związku z czym w przypadku wykładni określonych terminów na potrzeby podatku od nieruchomości, przepisy systemu prawa budowlanego mają szczególne znaczenie.

Potwierdzenie, że obiekty budowlane składają się z kabli wynika np. z rozporządzenia ministra infrastruktury z dnia 26 października 2005 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie (powyższy akt został wprowadzony na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane⁷ należy zatem do systemu prawa budowlanego).

We wspomnianym powyżej rozporządzeniu stwierdza się m.in., że:

- „*telekomunikacyjny obiekt budowlany [stanowi – przyp. Spółki] linię kablową podziemną, linię kablową nadziemną, kanalizację kablową, antenowe wieże, maszty i konstrukcje wsporcze, kontenery telekomunikacyjne oraz szafy kablowe*” oraz, że
- „*lina kablowa to ciąg połączonych kabli*”.

Z powyższego aktu wprost wynika, że istnieją obiekty budowlane składające się w przeważającej części, a w określonych wypadkach wyłącznie, z kabli.

Biorąc zatem pod uwagę, iż materiały budowlane stanowią elementy, z których składają się obiekty budowlane, natomiast określone obiekty budowlane składają się z kabli i przewodów, stwierdzić należy, iż kable i przewody winny być uznane za materiały budowlane.

⁷ Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 ze zm.

C) Definicja słownikowa pojęcia materiałów budowlanych

W powszechnie dostępnych słownikach języka polskiego brak jest definicji terminu „materiały budowlane”. Jednocześnie, Spółka zauważa, iż znaczenie powyższego terminu można ustalić biorąc pod uwagę definicje terminów „materiał” oraz „budowlany”⁸:

- „materiał - to, z czego się wytwarza lub z czego się składają albo powstają jakieś przedmioty, rzeczy, obiekty (...)”
- „budowlany - dotyczący budowli albo budowy, związany z budowaniem (...)”

Z powyższej definicji wynika zatem, iż materiały budowlane to elementy z których składają się budowle lub elementy wykorzystywane do budowy.

Spółka zwraca także uwagę na konkluzje zawarte w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie (dalej jako: „Kolegium”) z dnia 11 lutego 2008 r.⁹, gdzie stwierdza się, iż:

„Dokonując analizy znaczenia tego wyrażenia (tj wyrażenia materiały budowlane – przypis Spółki) wskazać należy, iż opiera się ono na kryterium niezbędności. Kran czy bateria są niezbędne do wybudowania i funkcjonowania domu czy mieszkania.”

W konsekwencji, biorąc pod uwagę definicję słownikową terminu „materiały budowlane” oraz wyżej przedstawione stanowisko Kolegium, stwierdzić należy, że materiały budowlane to rzeczy związane z procesem budowy / rzeczy z których składają się obiekty budowlane, niezbędne dla funkcjonowania obiektów budowlanych.

Podsumowując, wskazane powyżej argumenty jednoznacznie przemawiają za uznaniem kabli i przewodów produkowanych przez Spółkę Przejmowaną za materiały budowlane.

3.3. Kable i przewody jako element robót budowlanych

Kable są materiałem budowlanym, ponieważ są elementem niezbędnym do prawidłowego i zgodnego z prawem wykonania robót budowlanych.

A) Kable jako element projektu budowlanego

Z art. 3 pkt 7 ustawy Prawo budowlane wynika, że obiekty budowlane powstają w wyniku robót budowlanych. Natomiast z dalszych regulacji ustawy Prawo budowlane, jak również z

⁸ Definicje przytoczone na podstawie Uniwersalnego Słownika Języka Polskiego PWN pod redakcją prof. Stanisława Dubisza

⁹ Sygn. akt SKO.53/5108/2007/Pod.

regulacji prawa cywilnego wynika, że niezbędnym elementem robót budowlanych jest projekt budowlany.

Zgodnie z art. 647 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny¹⁰:

„przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia” (podkreślenie Spółki)

Z powyższego wynika, że wykonanie robót budowlanych oparte jest przede wszystkim na projekcie budowlanym. Potwierdza to art. 648 § 2 KC, stanowiąc, że „częścią składową umowy o roboty budowlane jest wymagana przez przepisy dokumentacja”, czyli m.in. projekt budowlany.

Dokładne regulacje dotyczące formy, zawartości i zakresu projektu budowlanego znajdują się w ustawie - Prawo budowlane oraz w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego¹¹.

Zgodnie z Art. 34 ust. 3 pkt 2 Prawa budowlanego, „projekt budowlany składa się m. in. z projektu architektoniczno-budowlanego, określającego funkcję, formę i konstrukcję obiektu budowlanego, jego charakterystykę energetyczną i ekologiczną oraz proponowane niezbędne rozwiązania techniczne, a także materiałowe.”

Mając na uwadze powyższe, z projektu powinno wynikać, jakie materiały zostały użyte do robót budowlanych i do jakich rozwiązań technicznych te materiały posłużą.

Zgodnie z § 11 analizowanego rozporządzenia, projekt architektoniczno-budowlany obiektu budowlanego składa się z opisu technicznego oraz części rysunkowej, przy czym opis techniczny powinien zawierać m.in.

- „rozwiązania zasadniczych elementów wyposażenia budowlano-instalacyjnego, zapewniające użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem, w szczególności instalacji i urządzeń budowlanych: sanitarnych, grzewczych, wentylacyjnych, klimatyzacyjnych, gazowych, **elektrycznych, telekomunikacyjnych, piorunochronnych**, a także sposób powiązania instalacji obiektu budowlanego z sieciami zewnętrznymi i punkty pomiarowe, założenia przyjęte do obliczeń instalacji oraz podstawowe wyniki tych obliczeń, z

¹⁰ Dz. U. z 1964 r., nr 16, poz. 93

¹¹ Dz. U. z 2003 r., nr 120 poz. 1133

uzasadnieniem doboru, rodzaju i wielkości urządzeń budowlanych" (wyróżnienie Spółki);

natomiast część rysunkowa projektu architektoniczno-budowlanego powinna zawierać m.in.:

- „rzuty wszystkich charakterystycznych poziomów obiektu budowlanego (...), konieczne do przedstawienia (...) położenia sytuacyjno-wysokościowego i skrajnych parametrów **instalacji i urządzeń technologicznych**, związanych lub mających wpływ na konstrukcję obiektu budowlanego, funkcjonowanie instalacji i urządzeń oraz bezpieczeństwo ich użytkowania" (wyróżnienie Spółki),
- „podstawowe urządzenia **instalacji ogólnotechnicznych i technologicznych** lub ich części" (wyróżnienie Spółki),
- „zasadnicze elementy wyposażenia technicznego, ogólnobudowlanego, umożliwiającego użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z jego przeznaczeniem, w tym:
 - a) instalacje oraz urządzenia budowlane: sanitarne, grzewcze, wentylacyjne i gazowe,
 - b) **instalacje i urządzenia budowlane: elektryczne i telekomunikacyjne** oraz instalację piorunochronną,
 - c) instalacje i urządzenia budowlane ochrony przeciwpożarowej określone w przepisach odrębnych" (wyróżnienie Spółki),

Z powyższego wynika, że niezbędnym elementem, jaki musi zostać uwzględniony w projekcie architektoniczno-budowlanym, a więc jest konieczny do wykonania robót budowlanych, są różnego rodzaju instalacje (w tym: elektryczne i telekomunikacyjne) w danym obiekcie budowlanym. Instalacje te składają się natomiast z kabli i przewodów. Skoro zatem kable i przewody są niezbędne do wykonania instalacji, a instalacje muszą być uwzględnione w projekcie budowlanym w celu rozpoczęcia robót budowlanych, to oznacza to, że kable i przewody są wykorzystywane do robót budowlanych są i przy takich robotach niezbędne. W konsekwencji, kable i przewody są "materiałem budowlanym", jako materiał wykorzystywany podczas robót budowlanych.

B) Regulacje Kodeksu Cywilnego

Na rozumienie kabli i przewodów jako materiałów budowlanych wskazuje również art. 655 Kodeksu Cywilnego zgodnie z którym:

*„Gdyby wykonany obiekt uległ zniszczeniu lub uszkodzeniu wskutek wadliwości dostarczonych przez inwestora materiałów, maszyn lub urządzeń albo wskutek wykonania robót według wskazówek inwestora, wykonawca może żądać umówionego wynagrodzenia lub jego odpowiedniej części, jeżeli uprzedził inwestora o niebezpieczeństwie zniszczenia lub uszkodzenia obiektu albo jeżeli mimo zachowania należytej staranności nie mógł stwierdzić wadliwości dostarczonych przez inwestora **materiałów, maszyn lub urządzeń.**”*

A zatem regulując odpowiedzialność inwestora, Kodeks Cywilny posługuje się pojęciami "materiałów", "maszyn" i "urządzeń". Jak zostało powyżej stwierdzone kable są konieczne przy wykonywaniu robót budowlanych, a na pewno nie są "maszynami" bądź "urządzeniami". Przykładowo, jeżeli inwestor dostarczyłby wadliwe kable lub przewody, wskutek czego doszłoby do awarii, w efekcie której obiekt budowlany zostałby zniszczony, to inwestor co do zasady odpowiadałby na podstawie Kodeksu Cywilnego za dostarczenie wadliwych materiałów. Konsekwentnie, należy stwierdzić, że również w znaczeniu używanym w prawie cywilnym kable postrzegane są jako materiały budowlane.

C) Polska Klasyfikacja Wyrobów i Usług

Dodatkowo, w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług¹² kable zostały wprost wymienione jako stanowiące przedmiot różnych rodzajów robót budowlanych (sekcja F dział 45 "Roboty budowlane"), np.:

- roboty ogólnobudowlane związane z budową pozostałych linii elektroenergetycznych kablowych,
- roboty ogólnobudowlane związane z budową linii telekomunikacyjnych kablowych,
- roboty ogólnobudowlane związane z budową rozdzielczych kablowych linii elektroenergetycznych, włączając prace pomocnicze,
- roboty ogólnobudowlane związane z budową rozdzielczych kablowych linii telekomunikacyjnych, włączając prace pomocnicze.

Skoro zatem kable są konieczne do wykonania „robót budowlanych” w rozumieniu Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, to przemawia to, zdaniem Spółki, jednoznacznie za możliwością uznania kabli za materiał budowlany, będący przedmiotem tych „robót budowlanych”.

¹² Wprowadzonej na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 6 kwietnia 2004 r. Dz. U. z 2004 r., Nr 89, poz. 844.

3.4. Potwierdzenie kwalifikacji kabli i przewodów w opiniach technicznych

Stanowisko Spółki, zgodnie z którym kable i przewody, które były produkowane w Spółce Przejmowanej, winny być uznane za materiały budowlane zostało również potwierdzone w ekspertyzach budowlanych sporządzonych przez specjalistów posiadających wiedzę w zakresie budownictwa.

W opinii **Izby Gospodarczej Przemysłu Elektrotechnicznego** z dnia 15 września 2008 r. w sprawie zakwalifikowania kabli i przewodów elektrycznych wykorzystywanych w budownictwie jako materiały budowlane (opinia ta stanowi **załącznik nr 1** do niniejszego wniosku) stwierdza się m.in., że

*„(...) produkowane przez Spółkę Przejmowaną kable i przewody przeznaczone do instalowania na stałe w budynkach, budowlach, w ziemi, w powietrzu i wodzie stanowią materiał budowlany w szeroko pojętym budownictwie energetyki zawodowej, przemysłowej, budownictwie mieszkaniowym, drogowym, przemyśle wydobywczym i innych dziedzinach gospodarki. Zdaniem Izby, przez pojęcie „materiał budowlany” w języku technicznym, jak i w mowie potocznej jest rozumiany każdy produkt, który jest wykorzystywany w szeroko pojętym budownictwie. **Kable i przewody stanowią materiały elektryczne, które w przypadku wykorzystywania w budownictwie należy uznać za materiały budowlane.**” (wyróżnienie Spółki).*

Podobne stanowisko zostało wyrażone w załączonej do niniejszego wniosku opinii w sprawie zakwalifikowania kabli i przewodów elektrycznych wykorzystywanych w budownictwie jako materiałów budowlanych, sporządzonej we wrześniu 2008 r. przez [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE], reprezentujących Instytut Zarządzania w Budownictwie i Transporcie, Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej (opinia ta stanowi **załącznik nr 2** do niniejszego wniosku):

„kable elektryczne (...) znajdują faktyczne zastosowanie w budownictwie jako instalacyjne materiały budowlane.” (wyróżnienie Spółki).

W świetle powyższego, należy podkreślić, że zaklasyfikowanie produkowanych przez Spółkę Przejmowaną kabli i przewodów jako materiałów budowlanych zostało potwierdzone przez dwie niezależne grupy biegłych reprezentujących poważane instytucje związane z branżą budowlaną, tj. Politechnikę Krakowską oraz Izbę Gospodarczą Przemysłu Elektrotechnicznego. W konsekwencji, należy uznać, iż w środowisku specjalistów budowlanych powszechnie akceptowane jest twierdzenie zgodnie z którym kable oraz przewody winny być uznane za materiały budowlane.

Kable i przewody są zatem materiałami budowlanymi ponieważ takie znaczenie zostało nadane kablom i przewodom przez obowiązujące akty prawne, w tym należące do systemu prawa podatkowego oraz systemu prawa budowlanego. Taka konkluzja wynika również ze

słownikowego znaczenia pojęcia materiały budowlane. Ponadto, kable i przewody stanowią niezbędny element robót budowlanych, a ich kwalifikacja jako materiałów budowlanych została potwierdzona w opiniach specjalistów z zakresu prawa budowlanego.

3.5. Rozróżnienie pomiędzy pojęciem „materiały budowlane” a „wyroby budowlane”

A) Dotychczasowa praktyka wykładni pojęcia „materiały budowlane” i „wyroby budowlane”

W ocenie Spółki fakt, że dana rzecz/substancja może być potraktowana jako wyrób budowlany nie wyklucza jednocześnie, że taka rzecz/substancja nie może być traktowana jako materiał budowlany.

Stanowisko Spółki znajduje potwierdzenie w decyzji Kolegium z dnia 11 lutego 2008 r.¹³, w której organ ten zmienił postanowienie Prezydenta z dnia 7 sierpnia 2007 r. nr PD.01.1.SS.0717-12/06/07. Kolegium stanęło na stanowisku, że produkcja armatury jest produkcją materiałów budowlanych w rozumieniu przywołanej powyżej Uchwały z 2005 r.

Kolegium nie zgodziło się bowiem ze stanowiskiem Prezydenta, iż dokonując wykładni pojęć „materiał budowlany” i „wyrób budowlany” należy się odwołać do znaczenia słów „materiał” i „wyrób” nadanych w języku potocznym, „gdyż jak wykazuje praktyka często prawdziwe znaczenie tych słów traci swój przymiot w slangu i powszechnie używanym języku”.

Co więcej, w ocenie Kolegium, nie zasługuje na aprobatę pogląd Prezydenta prezentowany w sprawie rozpoznawanej przez Kolegium, zgodnie z którym dokonanie wykładni wyrażenia „materiały budowlane” oraz „wyroby budowlane” w oparciu o wykładnię gramatyczną, bazującą na definicjach tych wyrażen zawartych w słowniku języka polskiego, było uzasadnione. Kolegium wskazało, iż:

*„Język jest zjawiskiem dynamicznym, ulega zmianom. Znaczenie poszczególnych wyrazów wyrażen może z biegiem czasu ulegać zmianie. Następuje wtedy rozdźwięk pomiędzy znaczeniem jakie pewnym wyrazom, czy wyrażeniom nadaje słownik a znaczeniem jakie mają w języku potocznym. Z taką sytuacją mamy do czynienia w sprawie przedmiotowej interpretacji. Wyrażenie materiały budowlane ma inne znaczenie w języku potocznym, a inne w rozumieniu słowników języka polskiego. Zdaniem Kolegium, armatura w świetle znaczenia jakie temu wyrażeniu nadaje język potoczny jest materiałem budowlanym, i takiemu rozumieniu dało prymat Kolegium w niniejszym postanowieniu. **Dokonując analizy znaczenia tego wyrażenia wskazać należy, iż opiera się ono na kryterium niezbędności. Kran czy bateria są niezbędne do wybudowania i funkcjonowania domu czy mieszkania.**” (wyróżnienie Spółki)*

¹³ Sygn. akt SKO 53/5108/2007/Pod.

B) Określenie, że dany produkt stanowi wyrób budowlany, nie ma wpływu na możliwość uznania, że ten sam produkt stanowi materiał budowlany

W zmienionym przez powyższą decyzję Kolegium postanowieniu Prezydenta z dnia 7 sierpnia 2007 r., w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego, organ podatkowy dokonał rozróżnienia pojęć materiał budowlany i wyrób budowlany, stwierdzając, że gdy dana rzecz/substancja może zostać uznana za wyrób budowlany, nie może być już traktowana jako materiał budowlany. Tym samym, Prezydent uznał, że produkcja armatury budowlanej, która to armatura stanowi wyrób budowlany, nie może być traktowana jako produkcja materiału budowlanego w rozumieniu wskazanych powyżej Uchwał i nie jest więc możliwe zastosowanie odrębnych stawek opodatkowania podatkiem od nieruchomości produkcji takiej armatury.

Spółka nie zgadza się z takim stanowiskiem. W ocenie Spółki fakt, że dana rzecz/substancja może być potraktowana jako wyrób budowlany nie wyklucza jednocześnie, że taka rzecz/substancja nie może być traktowana jako materiał budowlany.

Spółka wskazuje, że rzecz ruchoma, aby mogła stać się wyrobem budowlanym, musi najpierw zostać przetworzona z myślą o późniejszym zastosowaniu jej w obiekcie budowlanym, (tj. w budynku wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, w budowlu stanowiącej całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami lub w obiekcie małej architektury) oraz musi spełniać rygory narzucone przez ustawę o wyrobach budowlanych¹⁴. Powyższe oznacza, że **wyroby budowlane**, wytworzone w celu zastosowania w sposób trwały w obiekcie budowlanym, o właściwościach użytkowych, umożliwiających prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym obiektom budowlanym, spełniającym wymagania podstawowe, tj. zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo budowlane, m.in. zasady bezpieczeństwa konstrukcji, bezpieczeństwa pożarowego, **można stosować przy wykonywaniu robót budowlanych, jeżeli wyroby te zostały wprowadzone do obrotu zgodnie z przepisami.**

Spółka podkreśla, iż **pojęcie „materiał budowlany” ma szerszy zakres znaczeniowy niż pojęcie „wyrób budowlany” i oznacza każdy przedmiot wykorzystywany do zastosowania na trwale w obiekcie budowlanym. Zatem, w zakresie pojęcia „materiały budowlane” mieści się pojęcie „wyroby budowlane”, które oznacza przedmioty objęte procedurą wprowadzania do obrotu oraz kontrolą zgodnie z ustawą o wyrobach budowlanych** (np. wyrobem budowlanym jest cement powszechnego użytku, czy kruszywo i wypełniacze do betonu, które powszechnie, zarówno w języku potocznym, jak i technicznym traktowane są jako materiały budowlane).

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Spółki, wszelkie instalacje i urządzenia na stałe zamontowane w obiekcie budowlanym (w tym instalacje elektryczne składające się m.in. z

¹⁴ Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 881 ze zm., dalej jako „ustawa o wyrobach budowlanych”.

kabli i przewodów), stanowią jego element składowy i wszelkie materiały (produkty) użyte w celu zamontowania takich urządzeń i instalacji są materiałami budowlanymi, bez względu na to czy podlegają one rygorom ustawy o wyrobach budowlanych.

Spółka stoi na stanowisku, iż „materiałem budowlanym” jest wszystko to, co stanowi budulec w procesie budowy obiektu budowlanego i wszystko to, z czego takie obiekty są budowane, pod warunkiem, że ten materiał budowlany jest zastosowany w sposób trwały w tym obiekcie. „Wyrobem budowlanym” jest natomiast taki „materiał budowlany”, który dodatkowo podlega rygorom ustawy o wyrobach budowlanych, tj. rygorom wprowadzania do obrotu i kontroli już wprowadzonych do obrotu wyrobów.

Ponadto, w ocenie Spółki, samo słowo „produkcja”, użyte przez Radę Miasta Krakowa w Uchwałach wskazuje, że te materiały budowlane muszą być w jakimś stopniu już przetworzone, tj. „wyprodukowane”, a zatem nie są one ściśle pierwotnym budulcem w procesie budowy obiektów budowlanych.

Zdaniem Spółki, pojęcie „produkcja materiałów budowlanych”, którym posługują się przytoczone powyżej Uchwały, należy więc rozumieć przez pryzmat pojęcia „materiały budowlane” w znaczeniu *sensu largo*, tj. jako produkcję przedmiotów wykorzystywanych w budownictwie, choćby nawet niektóre z nich spełniały kryteria „wyrobów budowlanych” w rozumieniu ustawy o wyrobach budowlanych. Wynika to z faktu, że pojęcie „wyrób budowlany” jest pojęciem węższym niż „materiał budowlany”, gdyż nie każdy materiał budowlany musi zostać przetworzony.

C) Kable i przewody nie stanowią „wyrobów budowlanych”

Niezależnie od powyższego, Spółka zauważa, że kable i przewody nie są objęte zakresem przedmiotowym ustawy o wyrobach budowlanych i tym samym nie powinny być traktowane jako wyroby budowlane. Zgodnie z art. 10 ustawy Prawo budowlane produktami podlegającymi regulacjom ustawy o wyrobach budowlanych są:

„Wyroby wytworzone w celu zastosowania w obiekcie budowlanym w sposób trwały, o właściwościach użytkowych, umożliwiających prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym obiektom budowlanym spełnienie wymagań podstawowych”

Wymagania podstawowe przewidziane w art. 5 ustawy Prawo budowlane dotyczą:

- a) bezpieczeństwa konstrukcji,
- b) bezpieczeństwa pożarowego,
- c) bezpieczeństwa użytkowania,
- d) odpowiednich warunków higienicznych i zdrowotnych oraz ochrony środowiska,
- e) ochrony przed hałasem i drganiami,
- f) oszczędności energii i odpowiedniej izolacyjności cieplnej przegród.”

Mając na uwadze powyższe, uznać należy, iż kable i przewody stanowią wyroby umożliwiające spełnienie wymogów podstawowych i w konsekwencji, stanowią wyroby budowlane, jedynie w przypadku kabli stosowanych w systemach zabezpieczeń przeciwpożarowych. Kable i przewody o innych zastosowaniach nie mogą zostać zatem uznane za wyroby budowlane.

W szczególności należy również zwrócić uwagę na fakt, iż kable i przewody nie zostały wymienione w wydanym na podstawie art. 8 ust. 6 ustawy o wyrobach budowlanych Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie sposobów deklarowania zgodności wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym¹⁵, w załącznikach do którego wymienione są wyroby budowlane, które objęte są wymaganiami systemu oceny zgodności, oraz wskazane są wyroby budowlane, które objęte są obowiązkiem stosowania systemu i oceny zgodności. Jedynym wyjątkiem, objętym zakresem przedmiotowego Rozporządzenia w sprawie sposobów deklarowania zgodności, są kable stosowane w systemach zabezpieczeń przeciwpożarowych.

Powyższe oznacza, że co do zasady, kable i przewody, nie mogą być uznane za „wyroby budowlane” w rozumieniu ustawy o wyrobach budowlanych. Zatem, kable i przewody wykorzystywane w budownictwie do montowania na stałe w obiektach budowlanych są „materiałami budowlanymi”, nieobjętymi wymogami ustawy o wyrobach budowlanych.

D) Wykładnia celowościowa analizowanych przepisów

Odnosząc się do decyzji Kolegium powołanej w części 3.5.A niniejszego wniosku, Spółka zwraca uwagę, że Kolegium w przedmiotowej sprawie nie zgodziło się również z twierdzeniem Prezydenta, iż wykładni pojęcia „produkcja materiałów budowlanych” należy dokonywać w oparciu o cel, jaki przyświecał Radzie Miasta Krakowa przy wydawaniu Uchwał, tj. wspieraniu drobnej przedsiębiorczości. W szczególności,

„Zgodnie z art. 5 ust.2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (...) przy określaniu wysokości stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rada gminy, może zróżnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, rodzaj prowadzonej działalności, rodzaj zabudowy, przeznaczenie i sposób wykorzystywania gruntu. Tak więc zaprezentowany w uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia pogląd, iż obniżenie stawki podatku na mocy wskazanej wyżej Uchwały Rady Miasta Krakowa miało na celu wsparcie drobnych i małych przedsiębiorców, nie znajduje oparcia w wyżej wskazanym przepisie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który upoważnia radę gminy jedynie do wydawania uchwał

¹⁵ Dz.U. z 2004 r. Nr 198, poz. 2041 ze zm., dalej jako: „Rozporządzenie w sprawie sposobów deklarowania zgodności”.

wprowadzających określone stawki podatku w oparciu o kryteria przedmiotowe, a nie podmiotowe.”

A zatem, określenie grupy przedmiotów/substancji, do których opodatkowania podatkiem od nieruchomości zastosowanie znajdują stawki odrębne określone w Uchwałach, winno odbywać się jedynie w oparciu o kryteria przedmiotowe (tj. poprzez określenie konkretnych rodzajów przedmiotów/substancji). Z hipotezy powoływanych przepisów nie wynika w żaden sposób jakoby miałyby one być skierowane do określonej grupy podmiotów. Co więcej, takie sformułowanie przepisu spowodowałoby przekroczenie zakresu delegacji przewidzianej w ustawie o PiOL.

W konsekwencji, zdaniem Spółki, niecelowe jest doszukiwanie się różnic pojęciowych wyrażeń „materiały budowlane” i „wyroby budowlane”, gdyż **wprowadzone przez Radę Miasta Krakowa odrębne stawki podatku od nieruchomości dla producentów materiałów budowlanych miały na celu pozytywne oddziaływanie w sektorze budowlanym**, tj. **obniżkę kosztów produkcji materiałów budowlanych, w tym wyrobów budowlanych**. Obniżone stawki podatku od nieruchomości były wprowadzone wobec **wszystkich przedsiębiorców produkujących materiały budowlane, bez względu na stopień przetworzenia tych materiałów, czy wielkość przedsiębiorcy**.

W ocenie Spółki, powyższe jednoznacznie nakazuje przyjąć, iż **przepisy § 1 pkt 1 lit. b oraz § 1 pkt 2 lit. d Uchwał miały zastosowanie do wszystkich producentów materiałów budowlanych, tj. producentów przedmiotów wykorzystywanych w budownictwie w celu zastosowania w sposób trwały w obiekcie budowlanym, bez względu na stopień przetworzenia, (o czym świadczy użyte w Uchwałach słowo „produkcja”) oraz bez względu na to czy wprowadzenie tych produktów do obrotu odbywało się w oparciu o ustawę o wyrobach budowlanych**.

3.6. Podsumowanie

Podsumowując, zdaniem Spółki kable i przewody podlegające produkcji w Spółce Przejmowanej w latach 2004-2007 winny być uznane za materiały budowlane w rozumieniu § 1 pkt 1 lit. b oraz § 1 pkt 2 lit. d Uchwał ponieważ:

- takie znaczenie zostało nadane kablom i przewodom przez inne akty prawne, w tym akty prawne należące do systemu prawa podatkowego oraz systemu prawa budowlanego, do którego szeroko odsyła Ustawa o PiOL,
- wynika to ze słownikowego znaczenia pojęcia materiały budowlane,
- kable i przewody stanowią niezbędny element robót budowlanych,
- klasyfikacja kabli i przewodów jako materiałów budowlanych została potwierdzona w dwóch niezależnych opiniach sporządzonych przez specjalistów posiadających wiedzę w zakresie budownictwa i prawa budowlanego.

Ponadto, jak to zostało wcześniej wykazane, dla uznania danego produktu za materiał budowlany nie ma znaczenia fakt, czy jest on objęty zakresem przedmiotowym ustawy o wyrobach budowlanych. Co więcej, kable i przewody produkowane przez Spółkę Przejmowaną nie stanowiły produktów objętych zakresem stosowania powyższej ustawy.

W ocenie Spółki, mając na względzie powyższe, Spółka Przejmowana, tj. poprzednik prawny Spółki, miała prawo do zastosowania w latach 2004-2007 odrębnych stawek podatku od nieruchomości, określonych w uchwałach, przewidzianych dla nieruchomości zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie produkcji materiałów budowlanych.

Mając powyższe na względzie, Spółka wnosi jak na wstępie.

W imieniu

Doradca podatkowy

doradca podatkowy, nr wpisu na liście:

Załączniki:

1. opinia Izby Gospodarczej Przemysłu Elektrotechnicznego z dnia 15 września 2008 r. w sprawie zakwalifikowania kabli i przewodów elektrycznych wykorzystywanych w budownictwie jako materiały budowlane;
2. opinia sporządzona we październiku 2008 r. przez oraz zatrudnionych w Instytucie Zarządzania w Budownictwie i Transporcie, Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej w sprawie zakwalifikowania kabli i przewodów elektrycznych wykorzystywanych w budownictwie jako materiałów budowlanych;
3. decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie z dnia 11 lutego 2008 r., nr SKO.53/5108/2007/Pod;
4. pełnomocnictwo do sporządzenia i wniesienia w imieniu Spółki wniosku o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego
5. potwierdzenie zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa
6. potwierdzenie uiszczenia opłaty administracyjnej za wnioski.

Urząd Skarbowy w Krakowie
ul. Trajalska 10
31-112 Kraków
Data: 2008-12-09 (1)
Nr: 53/4027
Pobrano: 1 kopia

FD

Kraków, dnia 9 grudnia 2008 r.

Handwritten notes: "Honorarium", "z dnia 12.12.08", "10.000"

[Redacted text]

10. GRU. 2008
MH

reprezentowana przez:
doradcę podatkowego – [Redacted]
nr wpisu na listę doradców podatkowych: [Redacted]

adres do doręczeń:
[Redacted]

Prezydent Miasta Krakowa
Plac Wszystkich Świętych 3-4
31-004 Kraków

OŚWIADCZENIE

W nawiązaniu do wniosku o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego (indywidualnej interpretacji) z dnia 27 listopada 2008 r. (dalej: „Wniosek”) oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte Wnioskiem nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Ponadto załączam odpis pełny z rejestru przedsiębiorców (nr KRS: [Redacted]) z dnia 1 października 2008 r., z którego wynika, iż [Redacted]
aktualny z rejestru przedsiębiorców z dnia 8 października 2008 r.

W imieniu [Redacted]

[Redacted signature line]

doradca podatkowy, nr wpisu na listę: [Redacted]

- § 1 pkt 1 lit. b oraz § 1 pkt 2 lit. d uchwały Nr CXIX/1273/06 Rady Miasta Krakowa z dnia 25 października 2006 r. w sprawie wysokości stawek podatku od nieruchomości w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) – w odniesieniu do 2007 r.

poprzez udzielenie odpowiedzi na pytanie czy produkcja przez Spółkę kabli i przewodów wykorzystywanych w budownictwie była produkcją materiałów budowlanych w rozumieniu przepisów § 1 pkt 1 lit. b oraz § 1 pkt 2 lit. d uchwał, w związku z czym Spółce, przysługiwało w latach 2004-2007 uprawnienie do zastosowania odrębnych stawek podatku od nieruchomości od gruntów, budynków lub ich części (według stawek wskazanych w § 1 pkt 1 lit. b oraz w § 1 pkt 2 lit. d odpowiednich uchwał), z tytułu zajęcia tych nieruchomości na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie produkcji materiałów budowlanych?

W uzasadnieniu wniosku Pełnomocnik Spółki podaje, że w latach 2004-2007 Spółka zajmowała się produkcją między innymi:

- kabli i przewodów elektroenergetycznych,
- instalacyjnych przewodów do układania na stałe,
- przewodów grzejnych,
- przewodów nawojowych emaliowanych,
- przewodów gołych, kabli niskich napięć (do 1 kV),
- kabli średnich napięć (do 36 kV), kabli wysokich napięć (powyżej 36 kV) oraz zestawów montażowych,
- kabli telekomunikacyjnych.

Kable i przewody produkowane były na potrzeby branży budowlanej i „wykorzystywane m. in. do tworzenia stałych instalacji elektrycznych w obiektach budowlanych.” Uchwały określające wysokość stawek podatku od nieruchomości obowiązujące w latach 2004-2007 przewidywały niższe stawki od gruntów oraz budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej m. in. w zakresie produkcji materiałów budowlanych. W związku z tym, Pełnomocnik Spółki stwierdza, że kable i przewody produkowane przez Spółkę to materiały budowlane i Spółka powinna być uprawniona do zastosowania niższej stawki podatku od nieruchomości w zakresie gruntów i budynków (lub ich części) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na ich produkcji. Swoje stanowisko uzasadnia przede wszystkim znaczeniu zwrotu „materiały budowlane” jakie nadane zostało przez przepisy prawa podatkowego. Jako przykład wskazuje Obwieszczenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 30 grudnia 2005 r. (Dz. Urz. MTiB z 2006 r. Nr 1, poz. 1) zawierające wykaz materiałów budowlanych, które do dnia 30 kwietnia 2004 r. były opodatkowane stawką podatku od towarów i usług w wysokości 7%, a od dnia 1 maja 2004 r. są opodatkowane podatkiem VAT, wydane na podstawie art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 2005 r. o zwrocie osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym (Dz. U z 2005 r. Nr 177, poz. 1468 ze zm.). W cyt. obwieszczeniu wymienione są konkretne przewody elektryczne traktowane jako materiały budowlane. Poza tym, Pełnomocnik Spółki odwołuje się do definicji obiektu budowlanego zawartego w Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych, która za obiekty budowlane rozumie konstrukcje wykonane z materiałów budowlanych. Następnie przytacza rozporządzenie ministra infrastruktury z dnia 26 października 2005 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie i zawarte tam definicje telekomunikacyjnego obiektu budowlanego. Za prawidłowością rozumowania przedstawionego we wniosku przemawiać ma również słownikowa definicja pojęcia „materiałów budowlanych”. Pełnomocnik wskazuje również, że kable są elementem niezbędnym do prawidłowego i zgodnego z prawem wykonania robót budowlanych, są elementem projektu budowlanego, a w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów

i Usług zostały wymienione jako przedmiot różnych rodzajów robót budowlanych. Do wniosku o wydanie interpretacji dołączone zostały opinie: Izby Gospodarczej Przemysłu Elektrotechnicznego z dnia 15 września 2008 r. oraz [redacted] reprezentujących Instytut Zarządzania w Budownictwie i Transporcie, Wydział Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej, z których wynika, że kable i przewody należy zakwalifikować jako materiały budowlane. Pełnomocnik Spółki przedłożył również kserokopię decyzji SKO z dnia 11 lutego 2008 r. nr SKO.53./5108/2007/Pod, w której organ ten zmienił postanowienie Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 7 sierpnia 2007 r. i orzekł, że produkcja armatury jest produkcją materiałów budowlanych.

Przepisy uchwał Rady Miasta Krakowa określające wysokość stawek podatku od nieruchomości obowiązujące w latach 2004-2007 przewidywały niższe stawki dla gruntów oraz budynków i ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej polegającej między innymi na produkcji materiałów budowlanych. Żadna z uchwał określających wysokość stawek podatku od nieruchomości obowiązujących w latach 2004-2007 nie definiowała przy tym pojęcia „materiały budowlane”. Definicji materiałów budowlanych nie ma także w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, która stanowiła podstawę do wydania przedmiotowych uchwał. Należy więc dokonać jej wykładni posługując się takimi metodami aby ustalenie znaczenia tego pojęcia było zgodne nie tylko z literalnym jego brzmieniem, ale także celem jaki chciał osiągnąć uchwalodawca. Dokonując wykładni gramatycznej pojęcia „materiały budowlane” trzeba określić jakie znaczenie przypisać słowu: „materiały” mając też na uwadze przydawkę charakteryzującą w postaci słowa: „budowlane”. Zgodnie z definicją zawartą w „Słowniku Języka Polskiego” materiał stanowi „to z czego są wytwarzane, lub z czego się składają przedmioty: tworzywo, surowiec”. Przydawkę „budowlane” należy rozumieć jako dotyczące budowli albo budowy. W oparciu o wykładnię językową uprawnione jest zatem stwierdzenie, że materiały budowlane to rzeczy z których wytwarza się lub z czego składają się obiekty budowlane. Taka wykładnia pojęcia „materiały budowlane” w odniesieniu do przepisów uchwał Rady Miasta Krakowa określających wysokość stawek za podatek od nieruchomości obowiązujących w latach 2004-2007 zaprezentowana została w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 21 lutego 2007 r. sygn. akt I SA/Kr 1624/06.

Zważając na ugruntowany orzecznictwie i doktrynie pogląd, że wszelkie preferencje w opodatkowaniu powinny być interpretowane ściśle. W związku z powyższym należy stwierdzić, że powierzchnia gruntów i budynków zajętych na produkcję kabli elektroenergetycznych nie podlega opodatkowaniu niższą stawką. Kable elektroenergetyczne o napięciu powyżej 1000V mogą być wykorzystywane chociażby do odbiomików przenośnych i górniczych (jak wynika z samego opisu w poz. 150 załącznika do Obwieszczenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 30 grudnia 2005 r. (Dz. Urz. MTiB z 2006 r. Nr 1, poz. 1) zawierającego wykaz materiałów budowlanych, które do dnia 30 kwietnia 2004 r. były opodatkowane stawką podatku od towarów i usług w wysokości 7%, a od dnia 1 maja 2004 r. są opodatkowane podatkiem VAT). Podobnie przedłożona przez Pełnomocnika Strony opinia Izby Gospodarczej Przemysłu Elektrotechnicznego akcentuje, że kable i przewody można uznać za materiały budowlane jedynie wtedy, gdy mają zastosowanie w budownictwie. **Możliwość zastosowania kabli i przewodów produkowanych przez Spółkę do innych celów (nie w budownictwie) wyklucza zastosowanie niższych stawek podatku.**

Dokonując wykładni pojęcia „materiały budowlane” należy również uwzględnić wnioski płynące z wykładni celowościowej. Obniżona stawka podatku od nieruchomości w uchwałach określających wysokość stawek podatku od nieruchomości w latach 2004-2007 dotyczyła między innymi gruntów oraz budynków lub ich części związanych z działalnością gospodarczą prowadzoną w zakresie piekarnictwa, cukiernictwa, rzeźnictwa oraz produkcji

materiałów budowlanych. Uchwalodawca zdecydował się na obniżenie stawki podatku od nieruchomości od gruntów i budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej określonego profilu, bez różnicowania ze względu na inne kryteria. Wykładnia celowościowa pozwala przyjąć, że Wnioskodawca, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie produkcji kabli i przewodów **mających zastosowanie jedynie** w budownictwie, mógł w latach 2004-2007 zastosować niższe stawki podatku od nieruchomości dla gruntów i budynków, które były zajęte na ich produkcję.

Dokonując interpretacji przepisów prawa podatkowego w oparciu o stan faktyczny przedstawiony we wniosku istotne jest ustalenie zakresu możliwości zastosowania niższych stawek podatku od nieruchomości przewidzianych dla gruntów oraz budynków lub ich części zajętych na produkcję materiałów budowlanych. W tym celu należy ustalić znaczenie użytych przez uchwalodawcę słów: „zajętych” i „produkcja”. Przede wszystkim należy kategorycznie stwierdzić, że **zwrot „zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie...” należy odróżnić od zwrotu „związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej”**. Przez grunty i budynki związane z prowadzeniem działalności gospodarczej należy rozumieć grunty i budynki będące w posiadaniu przedsiębiorcy. Wynika to wprost z przepisu art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a orzecznictwo w tym zakresie jest także jednolite. Zwrot użyty w przedmiotowych uchwałach należy interpretować ściśle. **Za grunty i budynki zajęte na produkcję materiałów budowlanych należy uznać jedynie te grunty i budynki, które są zajęte bezpośrednio na ich produkcję**. Wg definicji zawartej w „Słowniku języka polskiego” (pod red. E. Sobol, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997) produkcja to „celowa działalność ludzka przystosowująca zasoby i siły przyrody do wytwarzania dóbr materialnych; proces wytwarzania czegoś dla potrzeb człowieka; wytwarzanie; wytwórczość”. Natomiast produkować znaczy „zajmować się produkcją czegoś, wytwarzać”. Niższe stawki podatku od nieruchomości przewidziane w § 1 pkt 1 lit. b oraz w § 1 pkt 2 lit. d uchwał mogły być zastosowane tylko w stosunku do gruntów oraz budynków lub ich części **zajętych na działanie związane z rozumianym ściśle wytwarzaniem materiałów budowlanych** tj. np. budynki w których znajdują się linie produkcyjne. Należy kategorycznie stwierdzić, że nie będą opodatkowane niższą stawką np. grunty i posadowione na nich budynki zajmowane przez zarząd spółki, administracyjne, socjalne, magazynowe, garażowe i wszystkie podobne – niezajęte bezpośrednio na wytwarzanie materiałów budowlanych.

W przypadku, gdy w jednym budynku prowadzony jest proces produkcji materiałów budowlanych, a jednocześnie np. magazynuje się wytworzone materiały to niższe stawki nie znajdą zastosowania. Jak wspomniano wyżej, utrwalone orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego i Sądu Najwyższego pozwala stwierdzić, że przepisy prawa podatkowego, w szczególności jeżeli wprowadzają określone preferencje, powinny być ściśle interpretowane (wyrok WSA w Szczecinie z 17 marca 2005 r., I SA/Sz 318/04 niepubl.). Rezultaty wykładni celowościowej zwrotu „zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie produkcji materiałów budowlanych” nie pozwalają więc rozszerzyć możliwości zastosowania obniżonych stawek podatku o grunty i posadowione na nich budynki, w których nie można fizycznie wyodrębnić powierzchni zajętej na wytwarzanie materiałów budowlanych. Ściśle interpretując przepisy uchwał należy stwierdzić, że obniżona stawka będzie miała zastosowanie jedynie do części budynków, gdzie możliwe jest fizyczne wyodrębnienie części zajętej na produkcję materiałów budowlanych i opodatkowana niższą stawką będzie tylko ta fizycznie wyodrębniona część budynku. W przypadku, gdy w jednym budynku umiejscowiona jest produkcja materiałów budowlanych oraz inna działalność nie będąca działalnością gospodarczą w zakresie piekarnictwa, cukiernictwa, rzeźnictwa, i nie da się fizycznie wyodrębnić tych dwóch działalności – przepis § 1 pkt 1 lit.b oraz § 2 pkt 2 lit d przedmiotowych uchwał nie będzie miał zastosowania.

Takie stanowisko organu podatkowego znajduje potwierdzenie między innymi w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie w wyroku z dnia 20 lipca 2006 r. sygn. akt II FSK 1101/05, gdzie wyraźnie rozróżniono zwrot „związane z działalnością gospodarczą” od „zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie...” oraz ściśle wyznaczono zakres możliwości zastosowania niższych stawek podatkowych (podobnie: wyrok WSA w Szczecinie z 17 marca 2005 r., I SA/Sz 318/04 niepubl., a także wyroki WSA w Szczecinie: z 23 listopada 2005 r., I SA/Sz 884/04 niepubl., z 28 kwietnia 2005 r. I SA/Sz 760/04 niepubl. Z 17 marca 2005 r. I SA/Sz 762/04 niepubl.). Orzeczenia te odnoszą się do wykładni art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 Nr 121, poz. 844 ze zm.-t.j.), a więc do zastosowania niższej stawki podatku od budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. Jednak identyczne sformułowanie przepisu dotyczącego niższej stawki w zakresie produkcji materiałów budowlanych zawarte w uchwale Rady Miasta Krakowa, uprawnia do odwołania się do wniosków zawartych w powołanych wyżej wyrokach.

Odnosząc się do argumentacji pełnomocnika Spółki odwołującej się do Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych, rozporządzenia ministra infrastruktury z dnia 26 października 2005 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie, Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, rozporządzenia ministra infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego należy stwierdzić, że nie ma podstaw do przyjęcia, że zamieszczone w tych aktach prawnych definicje należy stosować dokonując wykładni pojęcia „materiały budowlane”. Obecnie można już z całą stanowczością stwierdzić, że prawo podatkowe jest odrębną gałęzią prawa, posiadającą własne definicje i rozumienie poszczególnych jego instytucji. W przypadku, gdy przepisy prawa podatkowego, w zakresie definicji, jakimi się posługują, nie zawierają jednoznacznych odesłań do innych aktów prawnych – to przy interpretacji tych definicji w oparciu o przepisy innych niż podatkowych ustaw, należy zachować szczególną ostrożność. Zdaniem organu podatkowego nie można również bezkrytycznie powoływać się na interpretację wydaną w sprawie gdzie stan faktyczny był inny niż w przedmiotowej sprawie. Podobieństwo stanów faktycznych nie oznacza, że były one identyczne i że można bez zastrzeżeń przetransponować ustalenia zapadłe w jednej sprawie do innej.

Ze względu na powyższe postanowiono jak w sentencji.

Na indywidualną interpretację podatkową zgodnie z art. 14c § 3 Ordynacji podatkowej przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, złożoną za pośrednictwem Wydziału Podatków i Opłat Urzędu Miasta Krakowa, Al. Powstania Warszawskiego 10, 31-549 Kraków. Skargę zgodnie z art. 52 § 3 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002 Nr 153, poz. 1270 ze zm.) wnosi się po uprzednim wezwaniu Prezydenta Miasta Krakowa do usunięcia naruszenia prawa, które powinno być złożone w terminie 14 dni od dnia w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o wydaniu niniejszej interpretacji.

Otrzymują:
1. Adresat
2. a/a

